

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

MĂSURI PENTRU COMBATEREA VIOLENȚEI ÎN ȘCOLI

**Project Erasmus plus
„USEFUL METHODS TO COMBAT VIOLENCE
IN SCHOOLS”**

Nr. 2018-1-RO01-KA229-049057

This project is sponsored and supported by the European Commission.

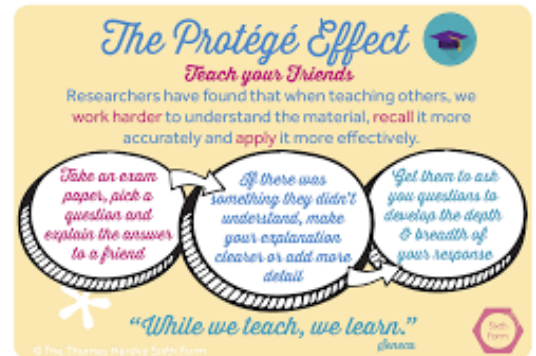
This publication represents only the author’s personal view and the
Commission cannot

be found responsible for the information contained in the presentation.

Metode de predare pentru combaterea violenței la școală

1. Metoda efectului protejat

Cercetările arată că învățarea de la egal la egal - folosind strategii precum:

Gândiți-Pereche-Spune-le prietenilor

3 Înainte de mine - întrebați 3 elevi înaintea profesorului

Jigsaw Groups - grupuri mici - subiecte diferite de investigare

beneficiați studenții în mai multe moduri decât unul.

Unul dintre cele mai bune moduri de a învăța un concept este să-l înveți altcuiva.

- verificarea lacunelor înțelegerii
- elevii depun mai multe eforturi în învățare prin explicarea celorlalți
- faceți o treabă mai bună în organizarea informațiilor
- simți un sentiment mai mare de responsabilitate
- invata din greseli

The **Pro-té-gé** Effect

*How peer-to-peer explanations
boost student learning*

Prin această metodă este creat un mediu fără violență care îi învață pe elevi să fie:

- Tolerant
- De cooperare
- Empatică
- Creator
- Responsabil
- Apartenența

shutterstock.com • 452304256

2. Învățare bazată pe proiecte prin proiecte de artă (folosind o abordare interdisciplinară)

Artă în clasă

După cum spune și „Arta este în jurul nostru”. În multe forme sale, oferă oportunități fantastice pentru:

Discuție

Rezolvarea problemelor potențiale

Dezvoltarea abilităților de gândire creativă și de gândire critică a elevilor

Crearea unei atmosfere prietenoase

Încurajarea toleranței, colaborării și frumuseții prin artă

3 moduri de utilizare a artei în clasă

Privind și răspunzând la piese de artă

Activități:

-cereți elevilor să aleagă un personaj dintr-un tablou și să scrie o mini-biografie sau o poveste despre acel personaj

-rugați elevii să se uite pe site-ul unei galerii celebre și să scrie un chestionar despre operele de artă pentru a face schimb cu ceilalți studenți pentru a răspunde

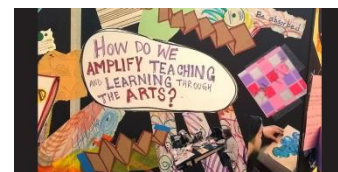

Împărtășirea artei

Activități:

-cereți elevilor să aducă o fotografie pe care au făcut-o, iar ceilalți studenți să scrie o scurtă poveste despre evenimentele din imagine

-cereți elevilor să aducă o piesă de artă care să reprezinte copilăria lor și să poată discuta

Crearea artei

Activități:

- pune elevii în grupuri și roagă-i să creeze o piesă de artă folosind o varietate de materiale - pungi de plastic, șnur, țesuturi, cutii de carton
- obțineți feedback cu privire la o lecție și cereți elevilor să realizeze o imagine în grup pentru a arăta cum s-au simțit în această privință

Activitățile care încorporează artă sunt motivante pentru studenți, oferă o schimbare de ritm deseori binevenită și pot stimula și dezvolta abilități de gândire creativă și critică.

Metode de predare pentru combaterea violenței la școală

1. Metoda „Imagine“

Obiectivul:

Pentru a desena întreaga imagine;

Constructia unei echipe;

Să ne simțim reciproc fără cuvinte;

A se concentra;

Pentru dezvoltarea dezvoltării vizuale generale.

progres:

împărțiți în echipe, de exemplu, 6 sau 10 persoane etc.

Desenați un desen general

Echipele nu pot vorbi sau afișa alte personaje.

Nu pot fi de acord cu ce să desenez

Desenați cu un stilou

un participant poate atrage doar unul dintre detaliile date (dimensiunea, înclinarea și locația nu contează)

unul atrage un detaliu și trece stiloul unui alt coleg

Puteți utiliza unul dintre următoarele detalii pentru desen:

< () - □

Timp de desen - 3 minute, trageți cât mai multe detalii posibil în acest timp.

EVALUARE

desenele sunt livrate la final

Evaluare - discutați dacă a fost desenat un desen unic, clar, cu un sens sau o idee.

Odată ce jocul a fost finalizat și condițiile au fost clarificate, jocul poate fi repetat pentru a vedea cum se va face știind cum se face.

Acest lucru vă permite să vedeți cine a desenat un desen mai mare sau care echipă a atras mai multe personaje într-un anumit timp.

Metoda „Numere“.

Obiectivul:

dezvoltarea unei dispoziții bune, a prieteniei;

dezvoltarea vigilenței, reacție rapidă;

învățând numere mari

învățarea alfabetului

aranjarea cuvintelor din silabe sau litere

Măsuri și performanță:

- Fiecare membru al echipei primește o foaie cu un număr, o scrisoare, o silabă sau un cuvânt etc., de exemplu: 1 7 5 6 9 3
- profesorul le spune să se oprească cât mai curând posibil la locul potrivit, ținând în față o foaie care arată numărul, de exemplu: 193657/365791/915736 etc.
- În mod alternativ, puteți adăuga proverbul „Aflați cuvântul pe care îl cunoașteți” și așa mai departe, învățând cuvinte noi într-o limbă străină etc.

Metode de predare pentru combaterea violenței la școală

Am aplicat, în școala noastră, mai multe și diversificate metodologii de predare pentru a desfășura activități de învățare despre non-violență: subiect principal al proiectului Erasmus + Metode utile pentru combaterea violenței în școală) Aici dorim să vorbim despre cele specifice pe care le considerăm deosebit de eficiente și apreciate de studenți: învățare cooperativă și colegiu. Aceste două metode sunt aplicate în mod normal în școala noastră pentru învățături de zi cu zi, în activități de proiecte extra-curriculare, târguri de teme specifice și evenimente locale, naționale și internaționale. Sunt considerate fundamentale în dobândirea abilităților și abilităților de învățare. Activitățile sugerate pe parcursul proiectului nostru Erasmus s-au asociat cu politica educațională adoptată de instituția noastră: ca un continuum și o resursă, s-au îmbinat perfect cu linia noastră de acțiune.

Pentru a desfășura activități, care acoperă subiecte legate de non-violență, am aplicat practica Învățării cooperatiste. Credem că (pedagogi și psihologi confirmă această teorie) grupul este o resursă în învățare și în educație în general. Studenții și profesorii care colaborează în grupuri mari și mici în activități precum „Sport di Classe” (februarie 2019-Revista Bagheria (ITALIA)) și un recital „O lume a toleranței” (Maggio 2019-Magazine Bagheria (ITALIA)) au experimentat un grup relații capabile să le facă să trăiască și să funcționeze într-un mediu pseudo-social pentru a rezolva problemele și a obține obiective comune. Acționând împreună pentru a crește ca grup și ca indivizi. Reamintind Vygotsky, învățarea cooperativă este o abordare pozitivă pentru implicațiile sale social-psihologice ale proceselor cognitive majore și implicarea conștientă a individului integral, rezultând astfel un teren eficient și fertil pentru învățare. Împărtășirea și cooperarea, gestionarea resurselor și atingerea obiectivelor comune, precum și a celor individuale, s-a dovedit mai semnificativă decât simpla dobândire de noțiuni.

Există 4 motive fundamentale pentru alegerea noastră:

a permis exprimarea de sine individuală și diversificată în urmărirea unui scop comun (conține violență);

apariția elementului „noi / noi” ca instrument de învățare;

evaluarea învățării a fost o observație autentică pe teren a unei evoluții continue și nu doar o anchetă a cunoștințelor și conceptelor păstrate;

conceptele și cunoștințele cum au fost împărtășite și răspândite resurselor naturale și umane pentru o abordare holistică.

Munca în grup le-a oferit elevilor șansa de a face și de a învăța noțiuni simple, dar și valori sociale pentru care fiecare a fost evaluat pentru progresul individual.

Câteva aspecte suplimentare ale învățării prin cooperare sunt:

inter-dependență pozitivă: fiecare dintre elevi a trebuit să se gândească la el și la ea și la obiectivul său, cu toate acestea, a existat un obiectiv comun de urmărit, constituind pilonul de bază pentru interacțiunea pașnică / non-violentă. Astfel, studenții s-au ajutat și s-au sprijinit reciproc pentru a-și desfășura o slujbă eficient, excelent, făcând astfel, depășind individualitatea;

interacțiune emoțională față în față;

învățarea și utilizarea abilităților sociale în lucrul în grupuri mici mixte, subliniind importanța relațiilor, a diversității ca resursă și a leadershipului comun. revizuirea și observarea constantă a activităților desfășurate cu evaluări colective și individuale. O mare importanță a fost acordată unui feedback rapid și adecvat, pentru a-i ajuta pe elevi să construiască concepte și să conecteze țesăturile.

Diferite tipuri de grupuri pot beneficia de învățare cooperativă (grupuri formale / informale, grupuri de bază, învățare în echipă a studenților, investigare de grup, abordare structurală etc.)

Prin urmare, învățarea cooperativă nu a constituit doar o simplă metodă (sau un grup de metode), ci o „filozofie”, un mod de a fi. Învățarea cooperativă a fost destinată să obțină nu numai noțiuni și concepte, ci și obiective educaționale pentru o bunăstare socială modernă (adică diseminarea bunelor practici și respect reciproc). Învățarea cooperativă a oferit școlilor noastre posibilitatea de a lucra pentru învățarea pe tot parcursul vieții și pentru dobândirea de competențe, aplicabile lumii reale.

Învățarea cooperativă a oferit, de asemenea, teren pentru o amplă aplicare a procesării cognitive, indiscutabil necesară într-o lume plină de o cantitate mare de informații în care se poate simți izolat și poate da loc unui comportament agresiv și violent. Ca rezultat, învățarea cooperativă duce la o minte deschisă și o atitudine critică, capabilă să dezbătă și să învețe. Elevii au învățat să aibă respect pentru diferite opinii, să-i compare și să-și creeze unul dintre ei. Au fost deschiși la confruntări și dezbateri și să aprecieze pe ceilalți. Învățarea cooperativă a oferit o șansă de a prețui individualitatea, dar și de a împuternici relațiile, fundamentale în lupta împotriva dezechilibrelor și pentru dezvoltarea abilităților de comunicare, competențe sociale, respect de sine și apreciere interculturală.

Singurul aspect motivațional al învățării cooperatiste este „a face împreună”, fiecare fiind responsabil pentru rezultatul pozitiv (activitățile specifice pot fi consultate în revista). Fiecare crește în grup și primește mulțumiri personale și dobândește o atitudine de cooperare. Standardele sunt împărtășite și stăpânite cu mândrie. Aceste abilități pot fi transferate cu ușurință în diferite contexte în viața de zi cu zi și în situații viitoare (muncă, contexte sociale ...). În perioada pubertății, colegii pot avea o influență mare asupra dezvoltării gusturilor, preferințelor, alegerilor, obiceiurilor și valorilor, educația „Peer to peer” a reprezentat, de asemenea, o puternică strategie pentru atingerea obiectivelor sociale și educaționale.

De la persoană la persoană

este o aplicație planificată de sprijin și îndrumare reciprocă pe care un elev o poate obține de la un coleg pentru a atinge un obiectiv, a învăța noi concepte sau a efectua anumite operații; o metodologie de colaborare care poate fi aplicată învățării curriculare sau extrașcolare, în care progresul cognitiv este asociat cu atitudinea și comportamentul. Acest lucru s-a întâmplat de exemplu în cadrul activității „cele mai bune practici” V ° Circolo-Gramsci, unde un educator de la egal a îmbunătățit comportamentul și atitudinea dorită în fața semenilor săi (iulie 2019-Revista Bagheria (ITALIA)), ca în timpul „Desene și poezie” . "Nu este; Deci da! "Aprilie 2019-Revista Bagheria (ITALIA)).

Prin educația de la egal la egal am reușit să stimulăm o atitudine pozitivă în rândul persoanelor implicate (tutore sau tutore), permițându-le să reziste la presiunea socială, adesea responsabili de comportament agresiv, violent sau lipsit de respect.

Educatorul de la egal a fost în multe rânduri susținut în sarcina sa de către adulți (profesori, experți etc.), în timpul implementării activităților proiectului.

Colegii au fost aleși pentru a da explicații sau pentru a duce discuții colegilor sau studenților mai tineri cu privire la diverse subiecte (a se vedea activități specifice; alege sigla; noiembrie 2018 în Revista).

De asemenea, a fost foarte util pentru dezlegarea nevoilor exprimate și neexprimate și pentru dezvăluirea evenimentelor de intimidare și a altor forme de violență.

Educația de la egal la egal poate fi realizată ca consiliere de la egal la egal, tutorat de la colegii, coaching de la colegii, consiliere de la egal la egal, managementul de la egal, modelare de la egal și susținere de la egal la egal.

Am ales pentru studenții noștri tipurile de antrenori de la egal la egal, pentru a promova Fair Play și modelarea de la egal la egal cu care imitația este modelul și tutorul acționează ca rol de model pentru tutee.

Oricare ar fi alegerea tehnicii specifice, peer to peer s-a dovedit eficientă în termeni de cooperare, datorită rolurilor simetrice și complementare sau tutor și tutee. Statutul egal al actorilor implicați (studenți), a echilibrat rolurile astfel încât ambele părți au fost mai receptive și bine dispuse interacțiunii sociale, înțelegerii și toleranței.

Simetria și complementaritatea sunt firești într-o situație în care rolurile pot fi schimbate tutor / tutee pentru situațiile în care unul se simte mai adecvat (ca în schimbul de cărți poștale, cei care ar putea atrage mai bine îndrumat la confecționarea cărților în timp ce alții au ajutat în diferite situații de intimidare). Nu a existat niciun fel de ierarhie, nici un rang înalt sau scăzut, dar toate egale ajutându-se reciproc și alternând rolurile, după cum este necesar în sprijinul și creșterea reciprocă, dezvoltând în același timp valorile non violenței. Tutorii învățau în același timp și învățau ca o formă de meta-didactică.

Piaget a vorbit despre eficacitatea învățării de la egal la egal „Copiii învață unii de la alții. Ei dobândesc cunoștințe și abilități noi din vorbire, partajare, joacă și ceartă împreună. Învață noi modalități de abordare și soluționare a problemelor lucrând împreună și urmărindu-ne unul pe altul. Desigur, adulții au un impact extraordinar și asupra dezvoltării cognitive a copiilor; părinții și educatorii învață și copiii lucruri pe care trebuie să le știe. Cu toate acestea, copiii pot învăța la fel de mult de la alți copii, la fel ca și de la adulți - o posibilitate care este adesea trecută cu vederea, colegii favorizează creșterea cognitivă. „Când se ceartă despre probleme morale, ei dezvoltă sensibilitatea morală, își angajează logica și raționamentul în astfel de disertații. Profesorul poate da idei și indicii și este directorul, dar după aceea, fiecare își asumă un rol și devin mai responsabili și își îndeplinesc funcțiile în mod eficient.

Conform Vygotskij atunci când un copil dorește să finalizeze o sarcină cu o persoană mai competentă, el / ea arată de obicei un nivel mai înalt de competență. În primul rând prin imitarea comportamentului competent al tutorului și, în al doilea rând, prin realizarea unei elaborări personale, care conectează experiența la structura cognitivă existentă, arătând astfel înțelegere și învățare.

Nu avem în vedere doar aspecte cognitive ale învățării, ci și aspecte emoționale, sentimentale și sociale. Acesta este motivul pentru care metoda este întotdeauna atât de eficientă. Tutorul simte un sentiment de responsabilitate, în timp ce tutela se simte luată în considerare și recunoscătoare, stabilind astfel o relație pozitivă fără gravitatea ierarhiei pendinte. Fără dependență, fără subordonare. Rolurile au fost schimbate în diferite activități (tutorul a devenit tutee și invers). De asemenea, poate determina o reacție în lanț de învățare de la un tutor la multe tute.

Am aplicat 2 metode eficiente majore și cele mai corelate cu tema toleranței și nonviolentei, punând în practică mesajul prin metodologie

Metode de predare pentru combaterea violenței la școală

1. Muncă în echipă

Cooperarea creativă a studenților maximizează procesul individual de învățare, precum și cel colectiv.

De obicei, nu există concurență între membrii grupului, deoarece funcționează ca o echipă (grup) cu o țintă comună (obiectiv) și pentru a-și atinge scopul, toți membrii grupului trebuie să lucreze împreună în armonie și empatie.

Elevii trebuie să se accepte reciproc pentru a coopera, ceea ce face ca metoda de lucru în grup să fie o formă superioară a procesului de învățare, precum și evoluția socială.

Sondajele au arătat că metoda de lucru în grup a ameliorat tensiunea în multe școli și a stimulat respectul de sine al elevilor.

Membrii grupului pot fi între 2 și 6 studenți. Coerența grupului trebuie să fie alcătuită din studenți buni, mediocri și slabi, astfel încât studenții mediocri și slabi obțin ajutor din partea celor buni.

Aranjamentul scaunului trebuie să fie circular pentru a stabili un contact vizual între membrii grupului și a facilita comunicarea.

În cele din urmă, când toți membrii grupului au atins ținta, trebuie să își prezinte rezultatele celorlalte grupuri din clasă.

De preferință, la începutul anului școlar, profesorul poate ecraniza o serie de filme și videoclipuri care simulează incidente violente la școală.

Ca o urmărire, studenții joacă roluri situațiile din film, astfel încât să poată simți empatie pentru personaje și apoi să poată discuta despre problematica situațiilor prezentate în filmele care evidențiază „Do’s and Don’s”.

În ateliere, studenții își fac propriile reguli de comportament, desenează regulile, scriu regulile pe unul sau două cutii de carton (nu pot nu pot) să își facă fotografii care arată regulile, clip art sau folosiți fotografii de pe net.

Regulile clasei învață elevii disciplina, autocontrolul, elimină stresul, stabilesc limitele și oferă securitate și un sentiment de siguranță.

Regulile nu ar trebui să fie prea multe, selectați doar câțiva dintre cei care contribuie la învățarea cu succes și la un mediu ordonat. Faceți-le cât mai clare și specifice.

Apoi decideți cu ajutorul elevilor care vor fi consecințele pentru încălcarea acestor reguli. Învăța regulile ca pe o lecție obișnuită, discută fiecare regulă explicând în mod individual motivele din spatele ei. Explicați, de asemenea, că regulile ajută la creșterea timpului tuturor în școală mai plăcut, folosiți exemple pentru a ilustra acest punct.

Postați regulile și trimiteți o copie acasă cu fiecare student.

Metode de predare pentru combaterea violenței la școală

MEDIEREA PEERI

Medierea de la egal este o strategie bazată pe negocieri care învață strategiile mediatorilor studenților pentru a ajuta la rezolvarea conflictelor dintre colegii lor. Mediatorii studenți utilizează apoi aceste strategii pentru a ajuta la evitarea conflictelor școlare minore de la escaladare în timp la incidente mai grave (Bodine & Crawford, 1998).

Mai important, medierea de la egal le învață elevilor (mediatorilor și dispuțanților) un set alternativ de abilități pe care le pot aplica în situații de conflict. De-a lungul timpului, elevii din școlile cu programe eficiente de mediere de la egal la egal învață că există alternative la violență pentru rezolvarea problemelor personale sau rezolvarea conflictelor interpersonale. În mediere, un terț imparțial încearcă să îi ajute pe ceilalți într-o dispută să ajungă la o „câștig-câștig”, mai degrabă decât la o „câștig-pierdere” a rezolvării conflictului (Fisher & Ury, 1991).

În medierea colegilor, mediatorii studenților li se învață o procedură de negociere bazată pe interese, împreună cu strategii de comunicare și rezolvare a problemelor, pentru a-i ajuta pe colegii lor să soluționeze dezacordurile fără confruntare sau violență. Negocierea inte-bazată încearcă să identifice interesele care se află sub pozițiile de suprafață dintr-o dispută. În procesul de formare, mediatorii află că conflictul poate fi rezolvat în mod constructiv și că rolul lor de mediator este să nu judece sau să forțeze un acord sau o soluție. Mai degrabă, studenții ajung la mediere în mod voluntar și sunt îndrumați de mediatorii de la egal la trecerea de la învinovățirea reciprocă la conceperea de soluții acceptabile pentru toate părțile. Programele de mediere de la egal au apărut din programe precum programul Community Boards din San Francisco sau Rezolvarea conflictelor în mod creativ în școlile publice din New York, care au fost dezvoltate de avocați și avocați pentru copii la mijlocul anilor '70 (Lantieri și Patti, 1996). Unele programe îi învață pe toți elevii din procesele școlare să medieze litigiile (Lantieri și Patti, 1996). Alții selectează și antrenează un cadru de studenți care acționează ca manageri de conflicte ai școlii.

Medierea de la egal a fost folosită într-o varietate de situații. Deși în unele programe de mediere de la egal, elevii învață arbitrajul doar în situații informale, cum ar fi locul de joacă, în alte programe, studenții învață să aducă medierea colegilor în clasă pentru soluționarea litigiilor. Unele programe mai formale pot chiar să înființeze un birou de mediere în care are loc toată medierea de la egal la egal. Deși poate fi implementat ca un program de sine stătător, majoritatea programelor de soluționare a conflictelor recomandă utilizarea medierii de la egal la egal ca un element al unui curriculum mai larg de prevenire a violenței și rezolvare a conflictelor. Rezultatele programelor de mediere de la egalitate Răspândirea programelor de mediere inter pares în întreaga țară a depășit cercetările cu privire la efectele acestora; în consecință, mai avem multe de știut despre eficacitatea medierii de la egal la egal. Cu toate acestea, o mare varietate de studii efectuate în diferite locații și situații au descoperit că medierea de la egal la egal pare a fi o strategie promițătoare pentru îmbunătățirea climatului școlar. Un program bine realizat de mediere de la egal la egal poate avea succes în schimbarea modului în care elevii se apropie de conflict. Studenții par să poată învăța pașii medierii de la egal la egal, precum și să-i folosească și să-i păstreze pe o perioadă de luni. Utilizarea medierii de la egal la egal poate schimba substanțial modul în care elevii abordează și rezolvă conflictele. Într-o școală medie, 83% dintre studenții pregătiți în mediere de la egalitate au raportat așezări „câștig-câștig”, în timp ce 86% din controalele ne instruite au raportat că conflictele au dus la un rezultat „câștig-pierdere” (Johnson & Johnson, 1996). La rândul lor, aceste schimbări par să conducă la alte rezultate pozitive. Atitudinile studenților față de negocieri pot deveni mai pozitive, studenții mai dispuși să-i ajute pe prieteni să evite luptele și să rezolve probleme și mai puțin probabil să creadă că anumiți indivizi merită să fie „bătuți”. Deși unele studii nu au găsit diferențe generale în percepțiile climatului școlar, o serie de alții au raportat că atât studenții, cât și profesorii cred că medierea de la egal la egal a îmbunătățit semnificativ climatul lor școlar. Există, de asemenea, dovezi că punerea în aplicare a programelor de mediere de la egal la egal poate fi asociată cu mai puține lupte, cu mai puține sesizări la birou și cu o rată scăzută a suspendării școlii (Johnson & Johnson, 1996).

Metode de predare pentru combaterea violenței la școală

În cele din urmă, pentru mediatii studenți înșiși, învățarea procesului de mediere s-a dovedit că crește respectul de sine și chiar îmbunătățește performanțele academice. Astfel, medierea de la egal la egal poate avea efecte pozitive asupra rezolvării conflictelor dintre elevi și a climatului școlar. Cu toate acestea, incompletitudinea cunoștințelor noastre, combinată cu eșecuri ocazionale în medierea de la egal la egal, sugerează că succesul nu este automat.

Mai degrabă, beneficiile meditației de la egal la egal pot depinde de cât de bine este planificat și desfășurat programul. Pentru a fi cel mai eficient, medierea de la egal la egal ar trebui să facă parte dintr-un efort școlar întreg. Profesorii, administratorii și alte categorii de personal trebuie să înțeleagă și să susțină obiectivele și procesele unui astfel de program. Deși medierea de la egal la egal este adesea implementată independent de alte componente, integrarea medierii de la egal la egal într-un program mai larg care include abilități de viață sau un curriculum de prevenire a violenței pare să crească eficacitatea programului (Lantieri și Patti, 1996). Fără a se pregăti în negocieri, elevii par să rezolve majoritatea conflictelor fie retragându-se, fie forțând o soluție. Un program de mediere colegial bine realizat poate învăța studenților strategii alternative de agresiune și retragere pentru soluționarea conflictelor. În special, mediatorii studenților învață strategii de comunicare și de rezolvare a problemelor care le pot ajuta pe colegii lor să găsească soluții reciproce satisfăcătoare pentru litigii. Acest lucru poate duce la îmbunătățirea climatului școlar și chiar la reducerea trimerilor și suspendărilor la birou. Cu toate acestea, medierea de la egal la egal este complexă; pentru a avea succes, un program trebuie planificat în mod adecvat și mediatorii bine pregătiți. Un facilitator sau o echipă trebuie să participe la detaliile logistice, trebuie să se asigure că mediatorii colegi sunt instruiți atât în presupunerile cât și în procesele de mediere și trebuie să monitorizeze succesul mediatorilor. Cu o atenție adecvată la aceste detalii, medierea de la egal la egal pare să fie un instrument promițător care, folosit ca parte a unui program mai larg, poate ajuta învățarea studenților metode de a-și rezolva conflictele fără a apela la violență.

MĂSURI PENTRU COMBATEREA VIOLENȚEI ÎN ȘCOLI

Forme de violență specifice mediului școlar din România

- **Violență de la student la student:**
 - Violență verbală (scandaluri, conflicte, blesteme, țipete),
 - Violență fizică care duce la un climat nesigur în școli
- **Violența elevilor față de profesori:**
 - Cele mai frecvente manifestări ale violenței elevilor față de profesori sunt: lipsa de implicație și participare a elevilor la activitățile școlare și violența verbală și non-verbală, ca infracțiune adusă statului și autorității profesorului
- **Violența profesorilor față de elevi:**
 - Agresiune verbală față de elevi (atitudini ironice, țipete, insulte)
 - Agresiune non-verbală (ignorarea mesajelor elevilor și neacordarea atenției acestora, gesturi amenințătoare, atitudini discriminatorii față de unii elevi)
- **Violența părinților în școală:**
 - **Către profesori** - folosesc cel mai mult violența verbală (ironii, discuții aprinse, țipete) și, în unele cazuri, chiar agresiunea fizică;
 - **Spre alți elevi ai școlii** au existat cazuri de discuții aprinse sau chiar agresiuni fizice atunci când propriul copil este implicat cumva.

Cauzele violenței școlare

Violența școlară este dată de multiple aspecte:

Cauze psiho-individuale

-Toleranță aproape zero la frustrare, dificultăți de adaptare la disciplina școlară, imagine de sine negativă, abilitate empatică slabă.

Cauze familiale

- climat socio-afectiv
- tip de familie (familii dezorganizate)
- condițiile economice ale familiei (venituri insuficiente)
- Mărimea familiei

Cauze școlare

- Dificultăți de comunicare elev-profesor, impunerea autorității profesorului, stiluri de predare prea autoritare

Cauze sociale

- mass-media
- influența prietenilor și a anturajului în afara școlii.

Comisia pentru prevenirea și combaterea violenței la CSEI Turnu Roșu

- Membrii comisiei:
Prof. Miron Mihaela – director
Prof. Câmpean Mariana – director adjunct
Prof. Năgăra Ramona – coordonator
Prof. Streinu Buta Alina - profesor
Prof. Simea Eleonora - profesor
Vlad Liliana Maria - reprezentantul părinților

Scop

Asigurarea unui mediu de viață social armonios, pașnic, sănătos și sigur pentru întreaga comunitate, respectând standardele europene.

Obiectiv general

Prevenirea și combaterea agresiunilor fizice, verbale sau de altă natură asupra elevilor și a personalului școlii.

Măsuri și acțiuni

- Monitorizarea cazurilor de violență.
- Discuții cu părinții elevilor cu un comportament agresiv (fizic și verbal).
- Discuții în privat cu studenții, consiliere.
- Consilierea cadrelor didactice cu privire la elaborarea planurilor de acțiune și reducerea cazurilor de violență.
- Informațiile profesorilor cu privire la măsurile și obiectivele din planurile operaționale privind reducerea violenței în școli.
- Informațiile părinților în caz de acte de violență comise de sau către copiii lor.
- Realizarea unei proceduri operaționale privind combaterea violenței în școli.

- Supraveghere video permanentă a tuturor intrărilor în școală și pe holurile interioare.
- Organizarea și realizarea unor acțiuni de parteneriat cu Poliția în vederea reintegrării studenților violenți.
- Organizarea unor extra-activități educaționale (spectacole, vizite, excursii ...) pentru a implica elevii cu risc.
- Promovarea elevilor în sălile de clasă, lipsa discriminării.
- Un sistem de beneficii și sancțiuni pentru a menține motivația elevilor pentru participarea la curs.
- Cooperarea permanentă între profesori și părinți.
- Consilierea lunară a familiilor cu elevi cu probleme de violență.

CE PUTEM FACE?

INSTALAM UN MEDIU DESCHIS

Este foarte important pentru profesor ca, în fața unui caz de violență, să vadă punctul de vedere al autorului, precum și al victimei. Acesta este motivul pentru care profesorul trebuie să pună întrebări, în loc să se grăbească să dea ordine și să condamne. O reacție furioasă a profesorului va duce la furie.

Profesorul trebuie să pună întrebări deschise. Aici sunt câteva exemple:

- Ai putea explica, în propriile tale cuvinte, ce s-a întâmplat?
- Ai putea să-mi spui la ce te gândeai atunci?
- Ce crezi că crede victima despre această situație?
- Dacă ți s-ar da posibilitatea, ce ai face diferit?

Consecințele pentru autor pot fi stabilite odată ce profesorul a auzit întreaga poveste. Acestea pot fi ca un plan educațional individual, care poate conține obiective clare în cadrul unui dialog cu autorul și părinții acestuia, cu un feedback rapid și scuze față de victimă.